คู่มือ จรรยาบรรณของคณาจารย์

งานนิติการ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

คำนำ

พันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย คือ ผลิตบุคลากรให้มีคุณภาพ ทั้งด้านวิชาการและด้านคุณธรรมจริยธรรม อาจารย์เป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาบุคลากรของชาติ การประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ส่งผลให้ศิษย์มีคุณธรรมจริยธรรมไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม

มหาวิทยาลัย ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ขึ้นเพื่อจัดทำแนวทางการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ จัดให้มีกระบวนการส่งเสริม กำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ป้องกันไม่ให้กระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งจัดระบบการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

คู่มือ จรรยาบรรณของคณาจารย์จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้แก่อาจารย์ในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ต่อไป

สารบัญ

หน้า

1. บทนำ
2. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ว่าด้วยจรรยาบรรณของคณาจารย์ พ.ศ. 2549 1
3. จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 4
4. แนวทางการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ 5
5. กระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ 11
6. แนวทางการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ 12
7. ระบบในการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ 12
8. แนวทางป้องกันหรือแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณของคณาจารย์ 13
9. หลักเกณฑ์การปฏิบัติในการใช้บังคับจรรยาบรรณของคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 13
    1. กระบวนการพิจารณาดำเนินการ 13
    2. การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย 13
    3. การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย 13
    4. การอุทธรณ์คำสั่งผู้บังคับบัญชา 14
10. ระบบกลไกเมื่อมีการกล่าวหาว่ามีคณาจารย์ประพฤติผิดจรรยาบรรณ 15
11. การกำกับดูแลการใช้บังคับจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 16

ภาคผนวก

ก. รายชื่อคณะกรรมการดำเนินงานจรรยาบรรณของคณาจารย์

ข. แบบรายงานการกระทำผิดวินัย เรื่องที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณของคณาจารย์

ค. ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ว่าด้วย จรรยาบรรณในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พ.ศ. 2551

ง. ประกาศ กพอ.มาตรฐานจรรยาบรรณที่พึ่งมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2550

บทนำ

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันที่ให้การบ่มเพาะ สร้างสรรค์ จรรโลง ถ่ายทอดและประยุกต์วิชาการเพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษย์ แต่ความรู้อันปราศจากคุณธรรมกำกับ ย่อมไม่เป็นที่พึงประสงค์ อาจารย์มีภาระหน้าที่ในการให้การศึกษา และพัฒนาบุคลากรของชาติ อาจารย์เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติและเป็นที่มุ่งหวังของสังคมไทยในการสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและคุณธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนของอาจารย์ในการรักษาและธรรมรงค์ไว้ซึ่งเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์ที่ดี

คำจำกัดความ

จรรยาบรรณ หมายถึง ความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ กำหนดขึ้นเพื่อรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณ (พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ, 2530)

จรรยาบรรณวิชาชีพ (Code of Ethics) หมายถึง ประมวลความประพฤติ ข้อบังคับ มรรยาทที่แต่ละสาขาวิชาชีพกำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพนั้น ๆ เพื่อรักษาและส่งเสริม เกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคมอันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

อาจารย์ คือ ผู้ยกสถานะทางวิญญาณของโลกให้สูงขึ้นอาจารย์จึงเป็นปูชนียบุคคลที่โลกต้องบูชา ด้วยเหตุนี้อาจารย์จึงต้องเป็นผู้เสียสละ ต้องปักใจแน่วแน่ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยไม่หวังผลตอบแทน

จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

1) คณาจารย์ต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

2) คณาจารย์ต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงาม ให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3) คณาจารย์ต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

4) คณาจารย์ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์

5) คณาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

6) คณาจารย์ย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

7) คณาจารย์ย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพและวิทยาลัย

8) คณาจารย์พึงช่วยเหลือเกื้อกูลบุคคล ชุมชนในทางสร้างสรรค์

9) คณาจารย์พึงประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย

มาตรการ / แนวทางการส่งเสริมให้คณาจารย์ปฏิบัติตาม
จรรยาบรรณของคณาจารย์

1. คณาจารย์ต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. สร้างความรู้สึกเป็นมิตร เป็นที่พึ่งพาและไว้วางใจได้ของศิษย์ แต่ละคนและทุกคน ตัวอย่างเช่น
    1) ให้ความเป็นกันเองกับศิษย์
    2) รับฟังปัญหาของศิษย์และให้ความช่วยเหลือศิษย์
    3) ร่วมทำกิจกรรมกับศิษย์เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม
    4) สนทนาไต่ถามทุกข์สุขของศิษย์
2. ตอบสนองข้อเสนอและการกระทำของศิษย์ในทางสร้างสรรค์ ตามสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของศิษย์แต่ละคนและทุกคน ตัวอย่างเช่น
    1) สนใจคำถามและคำตอบของศิษย์ทุกคน
    2) ให้โอกาสศิษย์แต่ละคนได้แสดงออกตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ
    3) ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของศิษย์
3. เสนอและแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์แต่ละคนและทุกคน ตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของศิษย์ ตัวอย่างเช่น
    1) มอบหมายงานตามความถนัด
    2) จัดกิจกรรมหลากหลายตามสภาพความแตกต่างของศิษย์เพื่อให้แต่ละคนประสบความสำเร็จเป็นระยะๆอยู่เสมอ
    3) แนะแนวทางที่ถูกให้แก่ศิษย์
    4) ปรึกษาหารือกับครู ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน เพื่อหาสาเหตุและวิธีแก้ปัญหาของศิษย์
4. แสดงผลงานที่ภูมิใจของศิษย์แต่ละคน และทุกคนทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัวอย่างเช่น
    1) ตรวจผลงานของศิษย์สม่ำเสมอ
    2) แสดงผลงานของศิษย์ในห้องเรียน (ห้องปฏิบัติการ)
    3) ประกาศหรือเผยแพร่ผลงานของศิษย์ประสบความสำเร็จ

2. คณาจารย์ต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงาม ให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. อบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ ตัวอย่างเช่น
   1) สอนเต็มเวลา ไม่เบียดบังเวลาของศิษย์หาผลประโยชน์ต่อตนเอง
   2) เอาใจใส่อบรม สั่งสอนศิษย์เกิดทักษะในการปฏิบัติงาน
   3) อุทิศเวลาเพื่อพัฒนาศิษย์ตามความจำเป็นและเหมาะสม
   4) ไม่ละทิ้งชั้นเรียนหรือขาดการสอน
2. อบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์อย่างเต็มศักยภาพ ตัวอย่างเช่น
   1) เลือกใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนให้เหมาะสมกับ สภาพของศิษย์
   2) ให้ความรู้โดยไม่ปิดบัง
   3) สอนเต็มความสามารถ
   4) เปิดโอกาสให้ศิษย์ได้ฝึกปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ
   5) สอนเต็มความสามารถและด้วยความเต็มใจ
   6) กำหนดเป้าหมายที่ท้าทาย พัฒนาขึ้น
   7) ลงมือจัด เลือกกิจกรรมที่นำสู่ผลจริง
   8) ประเมิน ปรับปรุง ให้ได้ผลจริง
3. อบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตัวอย่างเช่น
   1) สั่งสอนศิษย์โดยไม่บิดเบือนหรือปิดบัง อำพราง
   2) อบรมสั่งสอนศิษย์โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
   3) มอบหมายงานและตรวจผลงานด้วยความยุติธรรม

3. คณาจารย์ต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. ตระหนักว่าพฤติกรรมการแสดงออกของครูมีผลต่อการพัฒนา พฤติกรรมของศิษย์ยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น
   1) ระมัดระวังในการกระทำ และการพูดของตนเองอยู่เสมอ
   2) ไม่โกรธง่ายหรือแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวต่อหน้าศิษย์มองโลกในแง่ดี
2. พูดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์และสังคม ตัวอย่างเช่น
   1) ไม่พูดคำหยาบหรือก้าวร้าว
   2) ไม่นินทาหรือพูดจาส่อเสียด
   3) พูดชมเชยให้กำลังใจศิษย์ด้วยความจริงใจ

3. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับคำสอนของตน และ วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ตัวอย่างเช่น

1) ปฏิบัติตนให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดีอยู่เสมอ
2) แต่งกายสะอาดสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ
3) ตรงต่อเวลา

4. คณาจารย์ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. ละเว้นการกระทำที่ทำให้ศิษย์ เกิดความกระทบกระเทือนต่อจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

1) ไม่นำปมด้อยของศิษย์มาล้อเลียน
2) ไม่ประจานศิษย์
3) ไม่พูดจาหรือกระทำการใดๆ ที่เป็นการซ้ำเติมปัญหาหรือ ข้อบกพร่องของศิษย์
4) ไม่นำความเครียดมาระบายต่อศิษย์ ไม่ว่าจะด้วยคำพูด หรือสีหน้า ท่าทาง
5) ไม่เปรียบเทียบฐานะความเป็นอยู่ของศิษย์
6) ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าเหตุ

2. ละเว้นการกระทำที่เป็นอันตราต่อสุขภาพและร่างกายของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

1) ไม่ทำร้ายร่างกายศิษย์
2) ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าระเบียบกำหนด
3) ไม่จัดหรือปล่อยปละละเลยให้สภาพแวดล้อมเป็นอันตรายต่อ ศิษย์ ไม่ใช่ศิษย์ทำงานเกินกำลังความสามารถ

3. ละเว้นการกระทำที่สกัดกั้นพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

1) ไม่ตัดสินคำตอบถูกผิดโดยยึดคำตอบของครู
2) ไม่ดุด่าซ้ำเติมศิษย์ที่เรียนช้า
3) ไม่ขัดขวางโอกาสให้ศิษย์ได้แสดงออกทางสร้างสรรค์
4) ไม่ตั้งฉายาในทางลบให้แก่ศิษย์

5. คณาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. ไม่รับหรือแสวงหาอามิสสินจ้างหรือผลประโยชน์อันมิควรจาก ศิษย์ ตัวอย่างเช่น
   1) ไม่หารายได้จากการนำสินค้ามาขายให้ศิษย์
   2) ไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยน
   3) ไม่บังคับหรือสร้างเงื่อนไขให้ศิษย์เพื่อให้ศิษย์เรียนพิเศษเพื่อ หารายได้
2. ไม่ใช้ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วย กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความรู้สึกของสังคม

   ตัวอย่างเช่น
   1) ไม่นำผลงานของศิษย์ไปแสวงหากำไรส่วนตน
   2) ไม่ใช้แรงงานศิษย์เพื่อประโยชน์ส่วนตน
   3) ไม่ใช้หรือจ้างวานศิษย์ไปทำสิ่งผิดกฎหมาย

6. คณาจารย์ย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. ใส่ใจศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น
   1) หาความรู้จากเอกสาร ตำรา และสื่อต่างๆอยู่เสมอ
   2) จัดทำและเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ ตามโอกาส
   3) เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา หรือฟังการบรรยาย หรืออภิปรายทางวิชาการ
2. มีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การอาชีพ และ เทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น
   1) นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน
   2) ติดตามข่าวสารเหตุการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การเมืองอยู่เสมอ
   3) วางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนางาน
3. แสดงออกทางร่างกาย กริยา วาจา อย่างสง่างาม เหมาะสมกับ กาลเทศะ ตัวอย่างเช่น
   1) รักษาสุขภาพและปรับปรุงบุคลิกภาพอยู่เสมอ
   2) มีความเชื่อมั่นในตนเอง
   3) แต่งกายสะอาดเหมาะสมกับกาลเทศะและทันสมั

) มีความกระตือรือร้น ไวต่อความรู้สึกของสังคม

7. คณาจารย์ย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพและมหาวิทยาลัย

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. เชื่อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นครูและองค์กรวิชาชีพว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม ตัวอย่างเช่น
   1) ชื่นชมในเกียรติและรางวัลที่ได้รับและรักษาไว้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย
   2) ยกย่องชมเชยเพื่อนครูที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการสอน
   3) เผยแพร่ผลสำเร็จของตนเองและต่างวิชาชีพ
   4) แสดงตนว่าเป็นครูอย่างภาคภูมิ
2. เป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพครูและสนับสนุนหรือเข้าร่วมหรือเป็น ผู้นำในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู ตัวอย่างเช่น
   1) ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดขององค์กร
   2) ร่วมกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้น
3. ปกป้องเกียรติภูมิของครูและองค์กรวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น
   1) เผยแพร่ประชมสัมพันธ์ผลงานของครูและองค์กรวิชาชีพ
   2) เมื่อมีผู้เข้าใจผิดเกี่ยวกับวงการวิชาชีพก็ชี้แจงทำความเข้าใจ ให้ถูกต้อง

8. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลบุคคล และชุมชนในทางสร้างสรรค์

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. ให้ความร่วมมือแนะนำ ปรึกษาแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น
   1) ให้คำปรึกษาการจัดทำผลงานทางวิชาการ
   2) ให้คำแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน
2. ให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ สิ่งของแด่เพื่อนครูตามโอกาส และความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น
   1) ร่วมงานกุศล
   2) ช่วยทรัพย์เมื่อเพื่อนครูเดือนร้อน
   3) จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
3. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนรวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง วิธีการปฏิบัติตน ปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนใน ชุมชน ตัวอย่างเช่น

1) แนะแนวทางการป้องกัน และกำจัดมลพิษ

2) ร่วมกิจกรรมตามประเพณีของชุมชน

9. คณาจารย์พึงประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย

<u>แนวทางปฏิบัติ</u>

1. รวบรวมข้อมูลและเลือกสรรภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่ เหมาะสมมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น

1) เชิญบุคคลในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากร

2) นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้จัดการเรียนการสอน

3) นำศิษย์ไปศึกษาในแหล่งวิทยาการชุมชน

2. เป็นผู้นำในการวางแผน และดำเนินการเพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น

1) ฝึกการละเล่นท้องถิ่นให้แก่ศิษย์

2) จัดตั้งชมรม สนใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

3) จัดทำพิพิธภัณฑ์ในสถานศึกษา

3. สนับสนุนส่งเสริมเผยแพร่และร่วมกิจกรรมทางประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ตัวอย่างเช่น

1) รณรงค์การใช้สินค้าพื้นเมือง

2) เผยแพร่การแสดงศิลปะพื้นบ้าน

3) ร่วมงานประเพณีของท้องถิ่น

4. ศึกษาวิเคราะห์ วิจัยภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น

1) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้าน นิทานพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ตำนานและความเชื่อถือ

2) นำผลการศึกษาวิเคราะห์มาใช้ในการเรียนการสอน

กระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติ
ตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

1. แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกำกับ ติดตามจรรยาบรรณของคณาจารย์
2. กำหนดแนวทางจรรยาบรรณของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
3. จัดทำคู่มือจรรยาบรรณของคณาจารย์
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้คณาจารย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

   ประกาศจรรยาบรรณของคณาจารย์ของวิทยาลัยฯ

   จัดทำคู่มือจรรยาบรรณของคณาจารย์

   ยกย่องผู้ที่ได้รับรางวัลเกียรติคุณยกย่องไม่ว่าจากหน่วยงานภายในหรือภายนอกโดยจัดให้มีเวทีแลกเปลี่ยน พูดคุย หรือประกาศลงในเว็ปไซด์มหาวิทยาลัย
5. ติดตามผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ทุกปีการศึกษา

แนวทางการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

คณะกรรมการกำกับ ติดตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ติดตาม กำกับผู้ที่อยู่ในความดูแล ให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

1. มีการรวบรวมข้อมูล หมายถึง ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากการสังเกต การรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์จากข้อเสนอแนะท้ายแบบประเมินประสิทธิภาพการสอนจากอาจารย์ และอื่นๆตามความเหมาะสม
2. มีการตักเตือนผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

ระบบในการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติ
ตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมีวิธีดำเนินการโดยให้คณะกรรมการส่งเสริม กำกับ ติดตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์สืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อร้องเรียนที่เกิดขึ้น

หากพบผู้นั้นยังคงไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์ และมีพฤติกรรมส่อไปทางผิดวินัยข้าราชการพลเรือน ผู้นั้นจะต้องได้รับบทลงโทษ

บทลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดขั้นเงินเดือน
4. ปลดออก
5. ไล่ออก

แนวทางป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณของคณาจารย์

มหาวิทยาลัย ได้กำหนดนโยบายไว้ดังนี้

1. ไม่ให้อาจารย์รับอามิสสินจ้างจากผู้ปกครองหรือคนภายนอกไม่ว่ากรณีใดๆ
2. ไม่ให้อาจารย์แสวงหาผลประโยชน์จากศิษย์

หลักเกณฑ์การปฏิบัติในการใช้บังคับจรรยาบรรณ
ของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยีค

ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เรื่องจรรยาบรรณของอาจารย์ ลงวันที่ 15 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549 เพื่อให้การบริหารการใช้บังคับประกาศฉบับดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในข้อ 31 (1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 อธิการบดีจึงวางข้อกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1) กระบวนการพิจารณาดำเนินการ

เมื่อมีการกล่าวหาเป็นหนังสือว่าอาจารย์ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย อาจารย์คนหนึ่งซึ่งได้รับเลือกจากที่ประชุมอาจารย์แห่งคณะที่อาจารย์ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ เป็นประธาน ผู้แทนสภาอาจารย์ประจำคณะ ประธานสภาอาจารย์ และผู้อำนวยการสำนักนิติการ เป็นกรรมการคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง และทำความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาว่ามีการกระทำผิดจรรยาบรรณเกิดขึ้นหรือไม่ และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิด

จรรยาบรรณดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่ในการพิจารณาไต่สวนหาข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการอย่างลับ และจะต้องเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสพิสูจน์ข้อเท็จจริงอย่างเป็นธรรมด้วยคณะกรรมการต้องดำเนินการตามวรรคก่อนให้เสร็จสิ้นและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแต่งตั้ง

หากมีเหตุผลความจำเป็นที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการอาจเสนอขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคก่อนต่อผู้บังคับบัญชา และให้เสนอขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

2) การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย

เมื่อปรากฏว่าอาจารย์ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับอาจารย์ผู้นั้นตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยที่ใช้บังคับสำหรับอาจารย์นั้นๆ

3) การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย

เมื่อปรากฏว่าอาจารย์ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าว ไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

1. ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน

2. หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตามข้อ 1. ให้ออกคำสั่งให้

ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

3. สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งตาม 2. ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และเก็บรวบรวมไว้ในสมุดประวัติประจำตัว หรือเอกสารอื่นที่บันทึกประวัติการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้นั้น

อนึ่ง การไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน คำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนข้างต้น ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

4) การอุทธรณ์คำสั่งผู้บังคับบัญชาตามข้อ 3)

การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ 3) ให้เสนอต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุดโดยมีระบบและกลไกในการบังคับใช้จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ ดังนี้

ระบบกลไกเมื่อมีการกล่าวหาว่ามีอาจารย์
ประพฤติปฏิบัติผิดจรรยาบรรณ

การดำเนินการ	**ผู้รับผิดชอบ**
กล่าวหาเป็นหนังสือว่าอาจารย์ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ผู้แจ้ง/พบเหตุการณ์	ผู้แจ้ง/พบเหตุการณ์
ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ	คณบดี/ผู้อำนวยการ
รวมรวมข้อเท็จจริง ทำความเห็นเสนอว่า มีการกระทำผิดจรรยาบรรณที่ผิดวินัยหรือไม่ ผิดจรรยาบรรณที่ผิดวินัย ผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย	คณะกรรมการที่ คณบดี/ผู้อำนวยการ
ให้ดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์ ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย	คณบดี/ผู้อำนวยการ
เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย	
ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การใช้บังคับ จรรยาบรรณ	คณบดี/ผู้อำนวยการ
เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย	
แจ้งผลให้อาจารย์ที่ทำผิด จรรยาบรรณทราบ	คณบดี/ผู้อำนวยการ
ปฏิบัติตามคำสั่ง	อาจารย์ที่ทำผิดวินัย จรรยาบรรณ
อุทธรณ์	อาจารย์ที่ทำผิดวินัย จรรยาบรรณ
พิจารณาคำอุทธรณ์	กบม.

การกำกับดูแลการใช้บังคับจรรยาบรรณของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ให้งานนิติการ เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยให้คณะ/หน่วยงานจัดการเรียนการสอนรายงานผลการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพประจำปีการศึกษา ภายในเวลาสามสิบวันนับจากสิ้นปีการศึกษาเมื่อคณะ/หน่วยงานจัดการเรียนการสอนรายงานผลการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์แล้ว ให้งานนิติการสรุปวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวเสนอคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขจรรยาบรรณ หรือหาแนวทางแก้ไขป้องกันการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่จะมีการแก้ไขจรรยาบรรณวิชาชีพหรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ให้เสนอร่างที่แก้ไขให้อาจารย์ให้ความเห็น ก่อนเสนอสภามหาวิทยาให้ความเห็นชอบโดยมีแผนภูมิการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว ดังนี้

การกำกับดูแลการใช้บังคับจรรยาบรรณของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

การดำเนินการ	**ผู้รับผิดชอบ**
ทำบันทึกขอให้คณะรายงานผลการใช้บังคับ	**งานนิติการ**
รวบรวมรายงานของคณะเกี่ยวกับการใช้บังคับจรรยาบรรณวิชาการอาจารย์	งานนิติการ
เสนอ กบม.พิจารณา	งานนิติการ
วิเคราะห์ข้อมูลเสนอแนวทางแก้ไขป้องกันปรับปรุงจรรยาบรรณฯ(โดยมีการสอบถามความเห็นจากอาจารย์)	กบม.
เสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ	สภามหาวิทยาลัย

การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
เผยแพร่จรรยาบรรณให้อาจารย์ทราบและถือปฏิบัติ	งานนิติการ
การกำกับดูแลการใช้บังคับจรรยาบรรณในระดับคณะ	คณบดี
การรายงานผลการใช้บังคับจรรยาบรรณในระดับคณะ	คณบดี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

1. รายชื่อคณะกรรมการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

2. รายชื่อคณะกรรมการดำเนินงานจรรยาบรรณของคณาจารย์

2.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เรื่องจรรยาบรรณของคณาจารย์

2.2 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการร่างจรรยาบรรณทีพึ่งมีในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ภาคผนวก ข.

แบบรายงานการกระทำผิดวินัยเรื่องที่เกี่ยวกับ

จรรยาบรรณของคณาจารย์

แบบรายงานสถิติการลงโทษบุคลากรที่กระทำผิดวินัยเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
ประจำปี พ.ศ. .....ระหว่างวันที่.....- วันที่
.....

ลำดับที่.....

หน่วยงาน (คณะ/ศูนย์/สำนัก/สถาบัน).....
.....
.....

การกระทำหรือพฤติการณ์ .....
.....
.....
.....
.....

ฐานความผิด .....
.....
.....
.....

ระดับโทษ.....
.....

หมายเหตุ.....

.....ผู้รายงาน
(.....)
.....ตำแหน่ง

ภาคผนวก ค.

ร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ว่าด้วย จรรยาบรรณในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พ.ศ.2551

(ร่าง)

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ว่าด้วย จรรยาบรรณในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
พ.ศ. .....

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบมาตรา ๑๘ (๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ในการประชุมครั้งที่ ..... เมื่อวันที่ .... จึงได้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ว่าด้วยจรรยาบรรณในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พ.ศ. .....**"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และให้หมายความรวมถึง พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

"คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ" หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ ที่ได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ให้ดำเนินการสอบสวนหามูลความผิดทางจรรยาบรรณของข้าราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

"คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ที่ได้รับแต่งตั้งจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ตามข้อบังคับนี้

"นักศึกษา" หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

"ผู้รับบริการ" หมายความว่า ผู้รับบริการด้านการศึกษา หรือด้านวิชาการ หรือด้านอื่นๆ ที่อาจอยู่ภายใต้ครอบงำของข้าราชการ จากการให้บริการด้านการศึกษาหรือด้านวิชาการหรืออื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะได้จัดขึ้นในหรือนอกมหาวิทยาลัย

"จรรยาบรรณ" หมายความว่า ประมวลความประพฤติของข้าราชการในมหาวิทยาลัย ที่ควรยึดถือและปฏิบัติ เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของข้าราชการในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๖ ข้าราชการจะต้องยึดมั่นในหลักการดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในกฎหมาย ศีลธรรม และจรรยาบรรณ

(๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

(๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานตามหน้าที่

(๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

(๗) สุภาพเรียบร้อยและเอาใจใส่ต่อผู้มาติดต่อราชการ

หมวด ๒
จรรยาบรรณของข้าราชการ

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๗ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสม

(๒) ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

(๓) มีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๘ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) ตระหนักและประพฤติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของตน

(๒) พร้อมเสมอที่จะอุทิศความรู้ ความสามารถในวิชาชีพของตนเพื่อสาธารณประโยชน์

(๓) ใฝ่เรียนรู้ เพื่อปรับปรุง เพิ่มพูน ความสามารถของตน เพื่อผดุงไว้ ซึ่งคุณค่าและเกียรติคุณของวิชาชีพ

(๔) ละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ

(๕) รับและปฏิบัติงานในขอบเขตที่ตนมีความสามารถ

(๖) รักและศรัทธาในวิชาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

ข้อ ๙ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง

(๒) มีความเคารพในการปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความยุติธรรม เสมอภาคและปราศจากอคติ

(๓) พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๐ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๓) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ้มค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๔) พึงวางตนและปฏิบัติให้เหมาะสม ทั้งในและนอกเวลาราชการ เพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

(๕) พึงมีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบ โดยอาจแจ้งเบาะแสต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณตามระเบียบ

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๑ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเคารพ นับถือ และให้เกียรติต่อผู้บังคับบัญชา

(๒) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของมหาวิทยาลัย อย่างเต็มความสามารถ

(๓) ต้องไม่รายงานความเท็จต่อผู้บังคับบัญชาและหรือปกปิดข้อความอันควรต้องแจ้งให้ทราบ

จรรยาบรรณต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๒ ข้าราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาต้องมีจรรยาบรรณต่อจรรยาบรรณต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เกียรติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

(๒) ปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักความยุติธรรมและเมตตาธรรม รับฟังความคิดเห็น และไม่กลั่นแกล้งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

(๓) ดูแลเอาใจใส่และนิเทศงานแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตามความเหมาะสม

(๔) สร้างขวัญและกำลังใจตามสมควร เพื่อให้เกิดศักยภาพในการปฏิบัติงานของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๓ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสามัคคีให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนเองในด้านการทำงาน การแก้ปัญหาร่วมกัน และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากลุ่มงานของตนเอง

(๒) ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสมานฉันท์ ต่อเพื่อนร่วมงานในมหาวิทยาลัย ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๓) ให้เกียรติและปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความสุภาพ ภรดรภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

ข้อ ๑๔ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) สอนนักศึกษาหรือผู้รับบริการอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักศึกษาหรือผู้รับบริการอย่างมีเมตตาและเป็นธรรม

(๒) ไม่สอน หรืออบรมนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) ประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ ทั้งกาย วาจา และจิตใจ

(๔) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือแสวงหาประโยชน์อื่นใดแก่ตนหรือผู้อื่นโดยมิชอบจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่อยู่ภายใต้อำนาจครอบงำของตน

(๕) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับนักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๖) ละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือความไว้วางใจที่มีต่อตน ทั้งนี้โดยมิชอบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักศึกษาหรือผู้รับบริการ

จรรยาบรรณต่อประชาชน

ข้อ ๑๕ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อประชาชน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๒) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มใจ เต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน

เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

(๓) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๑๖ ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณต่อสังคม ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) วางตัวเป็นกลางทางการเมือง เคารพ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้สิทธิทางการเมืองในระดับต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๓) ประพฤติและปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญาแห่งท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย

(๔) ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

หมวด ๓
โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๗ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบไปด้วย

(๑) การตักเตือน

(๒) ทำทัณฑ์บน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) ประณาม

(๕) บันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๖) งดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาตามความเหมาะสมแต่ไม่เกิน ๓ ปี

(๗) ห้ามขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาตามความเหมาะสมแต่ไม่เกิน ๓ ปี

(๘) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด

ข้อ ๑๘ ความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้มี ๓ ลักษณะคือ

(๑) ความผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย

(๒) ความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

(๓) ความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๙ การกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณที่กำหนดในข้อบังคับนี้ ที่ไม่เป็นความผิดวินัยที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ไม่ถือว่าเป็นความผิดวินัยข้าราชการ และให้มหาวิทยาลัยดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณแก่ข้าราชการผู้นั้นตาม ข้อบังคับนี้ตามความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้าราชการผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดทางวินัยไปแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามหรือทำการฝ่าฝืน หรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มหาวิทยาลัยได้มีคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณนั้น ให้ถือว่าการไม่ปฏิบัติหรือการฝ่าฝืนหรือไม่กระทำการตามคำสั่งลงโทษนั้น เป็นการกระทำผิดวินัยข้าราชการ

ข้อ ๒๐ การกระทำของข้าราชการดังต่อไปนี้ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ด้วย

(๑) การนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษา ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าผิดกฎหมายหรือ ฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๒๑ ความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง คือ ความผิดจรรยาบรรณกรณีอื่นๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ ตามข้อบังคับนี้ และเป็นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๔
วิธีสอบสวนพิจารณาและวิธีอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๒ เมื่อมีการกล่าวหาเป็นหนังสือหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่ามีการกระทำผิดจรรยาบรรณเกิดขึ้น ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง จะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณก็ได้ แต่ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้

ให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ

สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ อธิการบดี ข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือศาสตราจารย์ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้สั่งแต่งตั้งตามความเห็นของสภามหาวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการ พนักงาน หรือผู้ปฏิบัติงานประจำของมหาวิทยาลัยจำนวนอย่างน้อยสามคน และกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องเป็นข้าราชการ

คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้องและทำความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาว่ามีการกระทำผิดจรรยาบรรณเกิดขึ้นและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่ หากเห็นว่าเป็นความผิดวินัย ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาด้วย

การสอบสวนและการพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถุกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน

คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณต้องดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณรับทราบคำสั่งแต่งตั้ง หากมีเหตุผลความจำเป็นที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณอาจเสนอขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๔ เมื่อได้ทำการสอบสวนจรรยาบรรณเสร็จสิ้นแล้ว ปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณ และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นความผิดวินัย ให้กรรมการสอบสวนจรรยาบรรณเสนอโทษตามข้อ ๑๗ ตามลักษณะความร้ายแรงและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษ ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณครั้งแรกอาจถือเป็นเหตุบรรเทาโทษทางจรรยาบรรณด้วยก็ได้

ข้อ ๒๕ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย ให้คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณดำเนินการตามข้อ ๒๔ และรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยต่อไป

ข้อ ๒๖ หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนความผิดทางจรรยาบรรณข้อใดซึ่งข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ ให้นำวิธีการ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ โดยอนุโลม

หมวด ๕
การอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ ข้าราชการผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย หรือที่เรียกว่า “ก.อ.ม.” ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเป็นกรณีเฉพาะตัว จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าถูกลงโทษอย่างไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร ลงลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะได้รับไว้พิจารณาหรือไม่ ให้ ก.อ.ม. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หาก ก.อ.ม. มีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาให้แจ้งมติพร้อมทั้งสิทธิที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และให้แจ้งผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษให้ทราบด้วย

ข้อ ๒๘ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาอุทธรณ์ ที่รับไว้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

หมวด ๖
คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย ประกอบไปด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธาน

(๒) รองอธิการบดีผู้กำกับดูแลด้านงานบริหารงานบุคคล เป็น รองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการ แต่งตั้งจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวน ๒ คน

(๔) กรรมการ แต่งตั้งจากผู้แทนพนักงานราชการ จำนวน ๒ คน

(๕) กรรมการ แต่งตั้งจากผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน ๒ คน

(๖) หัวหน้างานบริหารงานบุคคล เป็นเลขานุการ

ประธานกรรมการคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ อาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการอีก ก็ได้ แต่ไม่เกิน ๒ คน

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ ตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

กรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ ตาม (๓) (๔) และ (๕) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระไม่ได้

กรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ ตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีตำแหน่งว่างลงก่อนครอบวาระให้ดำเนินการสรรหากรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นได้ว่างลง เว้นแต่วาระกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณนั้นเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้กรรมการผู้ได้รับการแต่งตั้งแทนนั้นอยู่ในวาระเท่าที่เหลืออยู่

ในกรณีที่กรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการคนใหม่ ให้กรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ เพื่อเสนอให้ สภามหาวิทยาลัยดำเนินการ

(๑) วางนโยบาย กำหนดแนวทาง ในการดำเนินงานส่งเสริมจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามแนวนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) ส่งเสริม และพัฒนาจรรยาบรรณแก่ข้าราชการผู้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ

(๓) กำหนดมาตรการ เสนอข้อควรปรับปรุง หรือเพิ่มเติมการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ มีการประชุมสามัญทุกๆ สามเดือน หรืออาจกำหนดให้มีการประชุมมากกว่านั้นก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ประธานกรรมการคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณอาจเรียกให้มีการประชุมวิสามัญก็ได้

ข้อ ๓๒ เรื่องที่จะเสนอที่ประชุม ต้องเสนอเข้าสู่วาระการประชุม โดยจะต้องเสนอเรื่องล่วงหน้าก่อนวันประชุมอย่างน้อยสิบวัน และให้เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อที่ประชุ

หน่วยงานหรือผู้มีสิทธิเสนอเรื่องเข้าสู่วาระการประชุม ได้แก่

(๑) สภามหาวิทยาลัย

(๒) ประธานกรรมการคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ

(๓) กรรมการคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ

(๔) เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ

(๕) หน่วยงานหรือบุคคลใดๆ ที่ประธานกรรมการคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ พิจารณาเห็นสมควรอนุญาตให้เสนอได้

ข้อ ๓๓ ในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณข้อใดซึ่งข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ ให้นำวิธีการประชุมและการลงมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

(นาย.....)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ภาคผนวก ง.

ประกาศ กพอ. มาตรฐานจรรยาบรรณ
ที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. 2550

ประกาศ ก.พ.อ.
เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.พ.อ. จึงกำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภทตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการ ด้วย

ข้อ ๒ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้
(๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
(๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
(๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
(๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม
(๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง
(๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
(๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
(๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
(๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
(๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
(๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
(๘) จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษาและผู้รับบริการ
(๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน
(๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๔ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดังต่อไปนี้อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๕ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณต่อคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

(๓) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน

(๔) การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๖ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการกำหนดจรรยาบรรณให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายวิจิตร ศรีสอ้าน)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธาน ก.พ.อ.